

Всеукраїнські інтернет-видання є основним джерелом інформації для більшості реципієнтів. Дослідження констатує, що громадяни **обирають онлайн-ЗМІ усвідомлено і раціонально, зважаючи на якість інформаційного контенту, репутацію медіа, близькість поглядів**. Найбільшою популярністю користується інтернет-видання «Українська правда». Серед джерел фрустрації в медіаконтенті громадяни найчастіше згадують засилля негативу та політики в її різних проявах. Чітко артикульованим є запит учасників анкетування на використання новітніх жанрових форм. Реципієнти вказали на домінування у матеріалах неякісного контенту, порушення етичних та професійних стандартів.

На основі результатів соціологічного дослідження подаємо журналістам рекомендації щодо висвітлення інформаційного контенту в онлайн-дискурсі: 1) медійники повинні створювати якісний контент, відображати причинно-наслідкові зв'язки; 2) розширити тематичний спектр інформаційного продукту за рахунок зменшення уваги до політичних тем. Це не означає ігнорування політики в новинах та неновинних форматах: ЗМІ повинні виконувати функції інформування суспільства для того, щоби політичні погляди та рішення громадян, зокрема електоральні, ґрунтувалися на поінформованості; 3) створювати медіапродукти в новітніх жанрових формах; 4) знизити рівень емоційної напруги; 5) висвітлюючи проблемні теми, вказувати на можливі рішення або приклади їх позитивного розв'язання в інших громадах; 6) контент, що виробляється, має бути сучасним та привабливим для споживача: технічно якісним, динамічним.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Дмитрів Л. Якість текстового контенту сайту з погляду редактора. Вісн. Книжк. палати. 2014. № 9. С. 10–12.
2. Садівничий В. О. Типи, види та особливості подачі контенту крос медіа. Кросмедіа: контент, технології, перспективи: колективна монографія. Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Київ, 2017. 234 с.
3. Бабенко В. Вірусний контент: поєднання. Український католицький університет. Теле- та радіожурналістика. 2016. Вип. 15. С. 103–109.
4. Артамонова І. М. Проблеми типології Інтернет-ЗМІ в новинній журналістиці. Медіа студія. Одеса. 2008. 145 с.

Жайворонко Аліна

Науковий керівник – доц. Синоруб Г.

ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ МІСЦЕВИХ ГРОМАД В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Взаємозалежність відкритості влади та довіри до неї посилює вимоги до інформаційно-комунікаційної діяльності, що полягає в інформуванні про сьгоднішні події та ті, що плануються в майбутньому. Такі ж передумови характерні для об'єднаних територіальних громад, від яких залежить комфорт пересічного члена громади, його впевненість, а отже, стабільність та передбачуваність у стосунках із владою.

Проблематику комунікативної взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування з суспільством в умовах децентралізації досліджували такі науковці: В. Бакуменко, Р. Войтович, І. Грицяк, Т. Джига, О. Карпенко, Д. Коник, В. Князев, В. Куйбіда, М. Лашкіна, Л. Литвинова, Г. Почепцов, О. Радченко, А. Семенченко, Ю. Сурмін та інших. Розподіл та реалізація компетенцій органами публічної влади в період проведення реформ вивчали вітчизняні вчені: Л. Гогіна, О. Оболенський, Ю. Тихомиров, І. Шпекторенко, О. Хорошенко, В. Боднарчук, К. Денисов та ін..

Незважаючи на значний науковий доробок учених щодо актуальних проблем інформаційної комунікації, визріла потреба окреслити вагому роль місцевої громади в реалізації ідей, прийнятті рішень, які відіграють важливу роль в умовах децентралізації.

Мета статті полягає в обґрунтуванні процесу комунікації місцевих громад та влади в період проведення реформ.

Інформаційна взаємодія – це процес обміну відомостями (інформацією), що приводить до зміни знання хоча б одного з одержувачів цих відомостей [5, с.28]. Зазначимо, що децентралізація передусім покликана здійснити реформування місцевого самоврядування та

територіальної організації влади в Україні, передбачає добровільне об'єднання громадян. Однак, невпевненість у власних силах та недовіра до нового, до змін перешкоджають населенню активніше ухвалювати рішення про об'єднання громад.

Співпраця, розуміння взаємної відповідальності за розвиток свого села, селища, міста чи регіону неможливі без ефективної інформаційної взаємодії між владою й громадою, що дає можливість установити конструктивний діалог між ними, забезпечити інформаційну свободу особистості, сприяти розвитку демократії та самоврядування.

Окреслимо основні вектори інформаційної діяльності місцевих громад.

Участь громадян у прийнятті рішень породжує взаємну відповідальність за прийняті рішення. Часто виникає потреба в тому, щоб громада виступила співавтором рішення влади. Найприроднішими є прояви громадської участі у прийнятті владних рішень саме на рівні громади, де існують вікові вкорінені традиції (віча, сходи). Зазначимо, що пряме народовладдя потребує мінімальних затрат й дає максимальний ефект.

Залучення громади до прийняття рішень має носити характер не сумнозвісного «одноставного схвалення», а справжнього свідомого «співавторства», коли і влада, і громада розуміють проблеми, виклики та перспективи, зважують альтернативи й розуміють всеможливі ризики. Свідома громада не лише бере участь у прийнятті рішення, а й несе відповідальність за нього [2].

Громада, окрім того, що вона є співучасником прийняття рішень, може також виступати порадицею та генератором ідей. Практика ефективного врядування, в тому числі в Україні, показує, що оптимальне рішення під час публічного обговорення часто приймається незалежними фахівцями, громадськими організаціями тощо. Річ у тім, що вирішення проблеми не завжди вдається конструктивно розгледіти з висоти виконкомівського кабінету, представники якого зазвичай завантажені іншими справами, можуть мислити певними шаблонами та стереотипами.

Оптимальна інформаційна політика позитивно впливає на ефективність управління. Зрозуміло, що добре поінформована громада здатна краще сприйняти та інтерпретувати владні рішення відповідно до проблем, які існують в тій чи іншій місцевості. Відбувається діалог обох сторін (громади та влади), що в реальних умовах здатен, принаймні, зняти зайві непорозуміння та звинувачення.

Прозорість діяльності місцевої влади є вагомим чинником, що підвищує зовнішню привабливість міста, селища, району в очах інвесторів та донорських організацій. Інвестиції вигідніші там, де заздалегідь відомі зрозумілі правила гри. В умовах негласної конкуренції громад щодо фінансування донорами, ключову роль відіграє вдало організована інформаційна робота, яка може стати саме тим доважком, що схилить терези на користь однієї зі сторін [1].

Однак, сьогодні більшість територіальних громад України, маючи право вирішувати питання місцевого значення, неспроможна це робити через брак власних коштів, занепад або відсутність інфраструктури, а також недостатність кваліфікованих кадрів.

Варто відмітити, що інформаційна політика – це вміння вести цілеспрямовану діяльність з інформування громади та зовнішньої аудиторії (представників інших громад).

Зосередимо увагу на принципових рисах інформаційної політики органу місцевого самоврядування:

- достовірність, тобто подання правдивої інформації, що забезпечить довіру до органу місцевого самоврядування як до джерела інформації;
- актуальність, тобто вчасне подання та оновлення інформації;
- повнота, а саме подання інформації, що має суспільне значення або становить суспільний інтерес;
- компетентність (фаховість), тобто професійний підхід до підготовки та подання інформації;
- відповідність форми подання змістові, яка буде найбільш зручною для сприйняття аудиторією;
- загальнодоступність, тобто можливість легко та швидко знайти потрібну інформацію;
- адресність – подання інформації, враховуючи особливості цільової аудиторії (підприємців, громадського сектору, інвесторів, соціально вразливих груп тощо);
- інтерактивність, тобто можливість зворотнього зв'язку з громадою;

□ системність – комплексні та взаємопов'язані заходи з інформування;
 □ постійність, що передбачає систематичне інформування, стабільне щоденне функціонування інформаційних механізмів [4].

Розглянемо вимоги до інформації, яка підлягає оприлюдненню органом місцевого самоврядування. Обов'язок інформування органів місцевого самоврядування про свою діяльність прямо випливає з чинного законодавства України – Конституції України, ст. 34, яка гарантує кожній людині та громадянину право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб на свій вибір [3].

У свою чергу, ст. 57 Основного Закону гарантує кожному право знати свої права і обов'язки. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом. В інакшому випадку вони є не чинними.

Базовий для муніципального врядування законодавчий акт – Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» серед основоположних принципів місцевого самоврядування визначає принципи народовладдя і гласності (ст. 4). Однак, не підлягає доведенню теза, що однією з невідмінних умов народовладдя є належне інформування громади.

Згаданий Закон також закріплює механізми безпосередньої участі громадян у місцевому самоврядуванні: місцеві референдуми, громадські слухання, загальні збори громадян за місцем проживання, місцеві ініціативи, участь в органах самоорганізації населення.

Отже, розглядаючи інформаційну комунікацію об'єднаних громад варто звертати увагу на законодавчі норми та зміни до них задля забезпечення жителів громади тією інформацією, яку вони мають право отримувати в рамках чинного законодавства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ефективна комунікація між державною службою та засобами масової інформації / Переклад з англійської Л. Б. Магдюк, О. М. Рудік. Дніпропетровськ: Центр економічної освіти, 2000. 68 с.
2. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>
3. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
4. Практика публічних комунікацій для об'єднаних громад URL: https://drive.google.com/file/d/17vGWoRa_DxqXTrWkMeKWt3SGGC2LqjT/view
5. Парфьонова Г. Інформаційна взаємодія органів місцевого самоврядування м. Херсона та громади. Сучасний стан та перспективи. Аналітичне дослідження. Херсонська міська громадська організація «Розвиток», 2003. 79с.

Ковалішин З.

Науковий керівник – доц. Штонь Олена

СЕМАНТИКА ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У ПРОЗІ ВОЛОДИМИРА ДАНИЛЕНКА

Фразеологзми виконують у мовленні багато різних функцій: образно – виражальну і одночасно емоційно – експресивну, вони також лаконізують мову, забезпечують точність вислову, вносять у мовлення перлини народно – авторської думки, полегшують конструювання мовлення.

Теоретичні засади фразеології висвітлено у працях Л. Авксентьєва, М. Алефіренка, Г. Їжакевича, В. Кононенка, Л. Скрипник, В. Ужченка, О. Юрченка та ін. Стилiстичні можливості стійких сполучень у художньому мовленні були предметом аналізу таких учених, як: Г. Їжакевич, Л. Мацько, С. Єрмоленко, В. Калашник, Л. Скрипник, Н. Сологуб, Н. Сидяченко тощо. Виразальний потенціал фразеологізмів у сучасних історичних романах досліджував В. Буда.

Образні вирази фразеологічного фонду увиразнюють мовну палітру багатьох українських письменників, репрезентуючи їх мовну картину світу та індивідуально-авторський стиль. У художньому тексті стійкі сполуки виконують стилістичну функцію – забарвлюють мову героїв, підкреслюють риси характеру, чітко і влучно доносять до уяви читача події, образи, змальовані